

การ

พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ฐานันดร กันธวงศ์^{1*}เกสร กอทอง²

รับบทความ: 5 มีนาคม 2568 แก้ไขบทความ: 21 เมษายน 2568 ตอรับบทความ: 23 เมษายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านปางฮ่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 10 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบตามแนวคิด Active Learning การตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบได้ดำเนินการผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าไม่ต่ำกว่า 0.50 โดยเน้นความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมินผลแบบฝึกทักษะได้ใช้สูตร E1/E2 เกณฑ์ 75/75 ซึ่งพบว่าแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 76.79/ 75.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและอยู่ในช่วงความแตกต่างที่ยอมรับได้ (± 2.50) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราหลังการเรียนรู้มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.82 ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

¹⁻² สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

* อีเมล: t.kun.rank@gmail.com

Development of Thai Pronunciation Skills Exercises to Enhance the Ability to Read Words with Regular Final Consonants for First-Grade Elementary School Students

Thanundorn Kunthawong ^{1*}

Kasorn Kokong ²

Abstract

The objectives of this research are 1) to develop a Thai pronunciation skill practice for first-grade students with effectiveness based on the 75/75 criteria, and 2) to compare the ability to pronounce words with final consonants according to Thai spelling rules before and after learning activities using the Thai pronunciation skill practice. This is development-oriented research. The target group is 10 first-grade students from Ban Pang Hang School under the Chiang Mai Primary Education Service Area Office selected through purposive sampling. The research tools include a skill practice for pronouncing words with final consonants according to Thai spelling rules, a pronunciation ability test, and a learning plan designed based on the Active Learning approach. The effectiveness of the learning plan, skill practice, and test was evaluated by experts, and the Item-Objective Congruence (IOC) index was analyzed, yielding a value of no less than 0.50. This ensures alignment with the learning standards and objectives, as well as the appropriateness of the content, activities, and evaluation methods. The skill practice was evaluated using the E1/E2 formula, with the set criteria of 75/75. The results showed that the developed skill practice had an effectiveness of E1/E2 equal to 76.79/ 75.33, which exceeds the set criteria and falls within an acceptable difference range (± 2.50). The research was conducted in five steps: pre-test, learning activity, interim evaluation, post-test, and data analysis. The research results found that the ability to pronounce words with final consonants significantly improved after the learning process, with an average score increase of 13.82%. The evaluation results were excellent. The research findings indicate that the developed skill practice is highly effective and can be appropriately used to improve the pronunciation skills of first-grade students.

Keywords: Thai Pronunciation Skill Practice, Ability to Pronounce Words with Final Consonants Thai Spelling Rules, First-Grade Students

¹⁻² Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University, Mueang District, Phitsanulok

* Email: t.kun.rank@gmail.com

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การจัดการศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม รวมถึงจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก โดยเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ มีบทบาทในการสื่อสาร แสวงหาความรู้ และพัฒนาทักษะทางความคิด เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อีกทั้งยังส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) โดยสำนักทดสอบทางการศึกษา (2565) ระบุว่า ความสามารถด้านการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทั้งในระดับวิชาการและชีวิตจริง การอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องตามหลักอักขรวิธีจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2, 2565)

โรงเรียนบ้านปางฮ่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1–6 จากผลการประเมิน RT ปีการศึกษา 2565 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง โดยเฉพาะคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงและอักษรต่ำคู่ รวมถึงการอ่านคำที่มีตัวสะกดอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลต่อความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน ปัจจัยสำคัญมาจากพื้นฐานด้านภาษาของนักเรียนที่จำกัด อันเนื่องมาจากภูมิหลังของครอบครัวที่ใช้ภาษาอื่น เช่น แรงงานต่างด้าวหรือเด็กชาติพันธุ์ที่ไม่ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน โดยมุ่งพัฒนาแบบฝึกทักษะที่เน้นการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรฐานอย่างถูกต้อง ชัดเจน และคล่องแคล่ว เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการอ่าน และพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้รายวิชาอื่น ตลอดจนการดำรงชีวิต การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งสร้างแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาการสื่อสารและการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นความชัดเจนและความถูกต้องตามอักขรวิธี การฝึกอ่านออกเสียงช่วยพัฒนาองค์ประกอบทางภาษา ซึ่งส่งผลให้การอ่านมีความถูกต้อง ชัดเจน และสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ปรีชา ช่างขวัญยืน (2560) กล่าวว่า การฝึกอ่านออกเสียงคำเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานทางการออกเสียงอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงคำ ดังนี้

1. **ความชัดเจนในการอ่านออกเสียงคำ** คือ การอ่านออกเสียงอย่างชัดถ้อยชัดคำ โดยเปล่งเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และพยัญชนะควบกล้ำได้อย่างถูกต้องครบถ้วน รวมถึงการออกเสียงพยัญชนะ ร และ ล อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ระดับเสียงต้องมีความเหมาะสม ไม่ดังหรือเบาจนเกินไป เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและความหมายของข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. **ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ** คือ การที่ผู้อ่านสามารถออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องตามหลักอักขรวิธี และสอดคล้องกับรูปแบบการออกเสียงที่เป็นที่ยอมรับในสังคม ทั้งนี้ ผู้อ่านควรยึดถือหลักเกณฑ์การอ่านจากพจนานุกรม หรือเอกสารที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้การออกเสียงมีมาตรฐานและถูกต้องตามหลักภาษาไทย

การสอนให้อ่านและผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ศิวกานต์ ปทุมสุติ (2563) กล่าวว่า บันไดทักษะ 4 ขั้นเป็นแนวทางฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยรวมการแจกลูก สะกดคำ ผันเสียง การอ่านคำ กลุ่มคำ และข้อความ รวมทั้งการฝึกคัดลายมือและเขียนตามคำบอก บูรณาการกับทักษะการฟัง การพูด และกิจกรรมถาม-ตอบ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและการใช้ภาษาไทย การฝึกอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราจะเริ่มจากคำที่มีตัวสะกดและสระคงรูป เช่น แม่กง แม่กน ก่อนพัฒนาไปสู่คำที่มีตัวสะกดคำตาย เช่น แม่กก แม่กต และแม่กบ การผันวรรณยุกต์ในคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราต้องใช้วิธีการแจกลูก เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

แนวทางและขั้นตอนการสอนที่สำคัญในการสอนให้อ่านออกเสียงคำในมาตรา ก กา การสอนให้ผันเสียงวรรณยุกต์คำในมาตรา ก กา และการสอนให้อ่านและผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ รูปแบบการสอนบันไดทักษะ 4 ขั้น มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูนำเด็กเปล่งเสียงอ่านแจกลูก-สะกดคำ-ผันเสียง กระทำซ้ำ ๆ คำละประมาณ 2-3 ครั้ง หรือจนกว่าเด็กจะมีทักษะ

ขั้นที่ 2 ครูนำเด็กเปล่งเสียงอ่านคำ กลุ่มคำ และข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่องแต่ละตอน กระทำซ้ำ ๆ ประมาณ 2-3 ครั้ง หรือจนกว่าเด็กจะมีทักษะ

ขั้นที่ 3 ให้เด็กคัดลายมือจากคำ กลุ่มคำ และข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง (ตามที่สอนขั้นที่ 2)

ขั้นที่ 4 ทดสอบเขียนตามคำบอก โดยครูเลือกคำจากคำหรือกลุ่มคำ หรือข้อความที่ผูกไว้เป็นเรื่อง ซึ่งเด็กได้คัดลายมือแล้วนั้นมาทำเป็นคำทดสอบ

ความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

พิชญ์ชลิตา วงศ์สิริวรกุล (2560) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะผ่านการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นระบบจากง่ายไปยาก ผู้เรียนสามารถประเมินความเข้าใจและพัฒนาทักษะได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในเนื้อหาอย่างยั่งยืน

ปิยฉัตร ศรีสุราช (2561) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อหรืออุปกรณ์การเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนและเสริมทักษะเฉพาะด้าน เป็นการทบทวนและตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนประเมินความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

ขวัญณา บุญนิธิ (2564) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะคือชุดกิจกรรมที่ครูออกแบบเพื่อให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่เรียนและเสริมสร้างความเข้าใจ พร้อมทั้งพัฒนาทักษะและกระบวนการคิด เพิ่มความชำนาญและความเชื่อมั่น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจของนักเรียน และสามารถระบุจุดแข็งหรือปัญหาที่ต้องแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยพัฒนาความแตกต่างของผู้เรียนและเสริมสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้

สรุป แบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือหรือสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ครูสร้างขึ้น มีลักษณะหรือรูปแบบที่หลากหลาย อาจเป็นแบบฝึกหัดสำเร็จรูปทำียบทเรียนหรือแบบฝึกทักษะ โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติช่วยพัฒนาทักษะและความรู้ต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้นจนเกิดความชำนาญ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน สามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงได้ทันที่

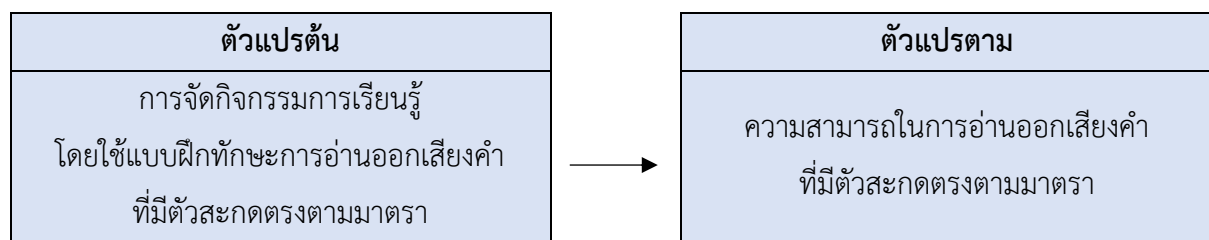
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

วรรณภรณ์ พระเมเด (2562) และวรินทร์ โพนน้อย (2562) มีความคิดเห็นร่วมกันว่าลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีควรเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ เนื้อหาควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจ มีรูปแบบหลากหลาย ไม่ซับซ้อนจนเกินไป สามารถใช้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และปรับให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนทุกระดับสามารถเข้าถึงและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ควรมีความทันสมัย ใช้ได้นาน ปรับปรุงต่อเนื่องให้สอดคล้องกับหนังสือเรียน และสามารถประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ในด้านเนื้อหา ควรนำเสนอผ่านภาพประกอบที่สวยงามในลักษณะของหนังสือภาพ โดยมีเนื้อเรื่องที่มีโครงสร้างชัดเจน ประกอบด้วย ร้อยแก้วและร้อยกรอง พร้อมภาพการ์ตูนสีสันสดใส เนื้อหาจัดเรียงจากง่ายไปยาก มีความสนุก ส่งเสริมจินตนาการ และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน โดยมีตัวละครที่ใกล้เคียงกับวัยของผู้เรียน เนื้อหาควรสอดแทรกคุณธรรม ค่านิยมที่ดี และความเป็นพลเมืองที่ดี

รวมถึงการฝึกอ่านคำศัพท์ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ขนาดตัวอักษรและสีเส้นที่ช่วยเน้นความเข้าใจ รูปเล่มออกแบบอย่างประณีต แข็งแรง ขนาดเหมาะสมมือ และพกพาได้สะดวก สอดคล้องกับ ขวัญญา บุญนิธิ (2564) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีจะต้องสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนถูกต้อง และง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้เรียน การบรรจุเนื้อหาในกิจกรรมต้องมีความเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมการฝึกต้องสร้างความสนใจและท้าทายความรู้ความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มุ่งเน้นจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน นำไปสู่การจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านปางอ่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 10 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เนื้อหาและรูปแบบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินจากลิเคิร์ต พร้อมคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องในการประเมิน จากนั้นได้คำนวณความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตีความคะแนนเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการทดสอบประสิทธิภาพการใช้แบบฝึกทักษะเบื้องต้น (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ก่อนที่จะปรับปรุงแบบฝึกทักษะตามข้อเสนอแนะจากการทดสอบเบื้องต้น และทดสอบการสอนจริง (Trial Run) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการนำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นเสนอแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้นกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน 6 คน และ 15 คน ตามลำดับ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 75/75 จากนั้นจึงปรับปรุงแบบทดสอบและนำไปใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพการสอนจริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงตามคำแนะนำ จากนั้นได้จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วเสนอแผนดังกล่าวต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพ โดยวิเคราะห์ผลการประเมินด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแผนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test)

ผู้วิจัยวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราในนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ เพื่อประเมินระดับความสามารถพื้นฐานของ นักเรียนและเปรียบเทียบผลการพัฒนาหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งเน้นการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 11 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เวลา เรียนรวม 40 ชั่วโมง และใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 11 แบบฝึก เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หลังจากการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินผลความก้าวหน้าของ นักเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่พัฒนาขึ้นเฉพาะด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา การประเมิน นี้ใช้แบบฝึกหัดที่อยู่ในส่วนท้ายของแต่ละแบบฝึกเพื่อวิเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำใน ระหว่างการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test)

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้ง ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบ ก่อนการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการทดสอบ

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์และเปรียบเทียบเพื่อ ประเมินความแตกต่างและการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งสถิติทดสอบประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะ (E1/E2) เพื่อยืนยันผลการวิจัยและความเหมาะสมของแบบฝึกที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E1/E2) มีรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E1/E2)

การทดสอบประสิทธิภาพ	E_1/E_2	ค่าร้อยละของความแตกต่างจากเกณฑ์ 75/75
แบบเดี่ยว (1:1)	61.52/63.33	-13.48/-11.67
แบบกลุ่ม (1:10)	72.12/71.67	-2.88/-3.33
ภาคสนาม (1:100)	76.79/75.33	+1.79/+0.33

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) แบบทดสอบมีค่าร้อยละของ E_1/E_2 เท่ากับ 61.52/63.33 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด โดยมีค่าร้อยละของความแตกต่างจากเกณฑ์ เท่ากับ 13.48/11.67 ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มความเหมาะสมและประสิทธิภาพ โดยข้อเสนอแนะจากผู้เรียนคือการปรับขนาดและรูปแบบตัวอักษรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มสีเส้นและการ ตกแต่งให้มีความน่าสนใจ สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) ค่าร้อยละของ E_1/E_2 เท่ากับ 72.12/71.67 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าร้อยละความแตกต่างจากเกณฑ์เท่ากับ 2.88/3.33 ข้อเสนอแนะ คือควรปรับปรุงตารางการผันเสียงวรรณยุกต์ให้ครอบคลุมครบทั้ง 5 เสียง และใช้เครื่องหมาย ยัติภังค์ (-) ในกรณีที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ในคำ เพื่อเพิ่มความชัดเจนในการฝึกทักษะการอ่านผันเสียงวรรณยุกต์ ส่วนการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) พบว่าค่าร้อยละของ E_1/E_2 เท่ากับ 76.79/75.33 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าความแตกต่างจากเกณฑ์เท่ากับ 1.79/0.33 และยังอยู่ในช่วงที่ไม่เกินร้อยละ 2.50/2.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง

2. วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกหัดวัด
ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายละเอียดตาม
ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแบบฝึกหัดวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านที่	ผลการประเมิน			
	ร้อยละ	μ	σ	แปลผล
1. การเรียนรู้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ (แบบฝึกที่ 1)	93.00	9.30	0.78	ดีเยี่ยม
2. การเรียนรู้อ่านสะกดคำ แจกลูก และการผันวรรณยุกต์สระ คงรูป (แบบฝึกที่ 2 ถึงแบบฝึกที่ 3)	93.50	9.35	0.73	ดีเยี่ยม
3. การเรียนรู้อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา (แบบฝึกที่ 4 ถึงแบบฝึกที่ 11)	90.50	9.05	0.80	ดีเยี่ยม
สรุป	91.27	9.13	0.80	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลแบบฝึกหัดวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการประเมินในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ ด้านที่ 1 การเรียนรู้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ผลการประเมินโดยรวมของผู้เรียนมีค่าร้อยละเท่ากับ 93.00 มีค่า μ เท่ากับ 9.30 และมีค่า σ เท่ากับ 0.78 ด้านที่ 2 การเรียนรู้อ่านสะกดคำ แจกลูก และการผันวรรณยุกต์สระ คงรูป ผลการประเมินโดยรวมของผู้เรียนมีค่าร้อยละเท่ากับ 93.50 มีค่า μ เท่ากับ 9.35 และมีค่า σ เท่ากับ 0.73 และด้านที่ 3 การเรียนรู้อ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ผลการประเมินโดยรวมของผู้เรียนมีค่าร้อยละเท่ากับ 90.50 มีค่า μ เท่ากับ 9.05 และมีค่า σ เท่ากับ 0.80 โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกด้าน

สรุป ผลการประเมินแบบฝึกหัดวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เรียนทั้งหมดมีค่าร้อยละเท่ากับ 91.27 มีค่า μ เท่ากับ 9.13 และมีค่า σ เท่ากับ 0.80 โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม

3. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเปรียบเทียบสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบ	ผลการประเมิน				ร้อยละของ
	μ	σ	ร้อยละ	แปรผล	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
ก่อนเรียน	15.20	0.43	76.00	ดี	13.82
หลังเรียน	17.30	0.34	86.50	ดีเยี่ยม	

จากตารางที่ 3 พบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยรวมมีค่าร้อยละเท่ากับ 76.00 มีค่า μ เท่ากับ 15.20 และค่า σ เท่ากับ 0.43 โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เพิ่มขึ้น โดยรวมมีค่าร้อยละเท่ากับ 86.50 มีค่า μ เท่ากับ 17.30 และค่า σ เท่ากับ 0.34 โดยมี

ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.82 เมื่อเทียบกับก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากข้อมูลสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิจัยนี้ได้กำหนดเกณฑ์ร้อยละของประสิทธิภาพที่ 75/75 เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและ พัฒนาการของผู้เรียนในบริบทจริง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น ได้ดำเนินการกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสบเปิงวิทยา จำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง คัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผลการทดลองในระดับต่าง ๆ ได้แก่ แบบเดี่ยว (1:1) และแบบกลุ่มย่อย (1:10) พบว่ามีค่าร้อยละของ E1/E2 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงแบบฝึกในหลายด้าน เช่น การปรับขนาดตัวอักษร และการปรับตารางการผันเสียงวรรณยุกต์เพื่อเพิ่มความชัดเจน หลังการปรับปรุงแบบฝึก ทดสอบภาคสนาม (1:100) พบว่ามีค่าร้อยละของ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ (± 2.50) การวิจัยนี้สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากแบบฝึกได้รับการพัฒนาตามข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบฝึกนี้ถูกออกแบบให้เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน มีความชัดเจนในโครงสร้างและลำดับการเรียนรู้ รวมถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่เน้นการปฏิบัติจริงและการกระตุ้นความสนใจ นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริณี แพทอง (2561) และวรรณภรณ์ พระเมเด (2562) ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมหรือชุดฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การศึกษาหลักสูตร ออกแบบตามจุดประสงค์ ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ส่งผลให้สื่อการเรียนรู้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา กระตุ้นความสนใจ พัฒนาทักษะด้านภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มีดังนี้

2.1 การประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกหัดวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา พบว่า ผลการประเมินในด้านต่าง ๆ มีค่าร้อยละที่สูงและอยู่ในระดับดี

เยี่ยม โดยในด้านที่ 1 การเรียนรู้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ผลการประเมินโดยรวมมีค่าร้อยละ 93.00 ค่า μ เท่ากับ 9.30 และค่า σ เท่ากับ 0.78 ในด้านที่ 2 การเรียนรู้อ่านสะกดคำ แจกถูก และการผันวรรณยุกต์สระ คงรูป มีค่าร้อยละ 93.50 ค่า μ เท่ากับ 9.35 และค่า σ เท่ากับ 0.73 และในด้านที่ 3 การเรียนรู้อ่านออกเสียง คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา มีค่าร้อยละ 90.50 ค่า μ เท่ากับ 9.05 และค่า σ เท่ากับ 0.80 เมื่อสรุปผลการ ประเมินโดยรวมของผู้เรียน พบว่า มีค่าร้อยละ 91.27 ค่า μ เท่ากับ 9.13 และค่า σ เท่ากับ 0.80 ซึ่งอยู่ใน ระดับดีเยี่ยมทุกด้าน ผลการประเมินนี้แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด โดยมีจุดมุ่งหมาย ในการเสริมสร้างทักษะการอ่านของนักเรียนให้สามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และคล่องแคล่ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชญชลิตา วงศ์สิริบริวารกุล (2560) และศิวกานต์ ปทุมสูติ (2563) ที่มีแนวคิดสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ลงมือปฏิบัติจริง และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ ภาษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ความชำนาญ และการใช้ภาษาไทยได้ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้ที่ออกแบบอย่าง มีระบบจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาได้ทั้งในด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ก่อนและ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ก่อนการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำโดยรวมมีค่า ร้อยละเท่ากับ 76.00 ค่า μ เท่ากับ 15.20 และค่า σ เท่ากับ 0.43 ซึ่งอยู่ในระดับดี ขณะที่หลังการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมารามาก ขึ้น โดยมีค่าร้อยละเท่ากับ 86.50 ค่า μ เท่ากับ 17.30 และค่า σ เท่ากับ 0.34 ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยม เมื่อ สรุปผลการทดสอบประสิทธิภาพการสอนจริง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนหลังการจัด กิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.82 ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนา ทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกฝนจากง่ายไปยาก พร้อมการ ทบทวนและเสริมสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในการออกเสียงคำ นอกจากนี้ยังมีการสังเกตและประเมิน ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล กระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชญชลิตา วงศ์สิริบริวารกุล (2560) และปิยฉัตร ศรีสุราช (2561) ซึ่งมึ ความคิดเห็นร่วมกันว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือหรือสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะของ ผู้เรียนผ่านการฝึกฝนและการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิม เพิ่ม ความเข้าใจ เสริมสร้างความชำนาญ และสามารถตรวจสอบหรือประเมินตนเองได้ แบบฝึกทักษะควรจัดเรียง

เนื้อหาจากง่ายไปยาก มีปริมาณเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด และการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่ระบุว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง รวมทั้งผลการศึกษาของ ขวัญภา บุญนิธิ (2564) ที่ชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความชำนาญ ฝึกกระบวนการคิด และเสริมความมั่นใจให้นักเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูประเมินความเข้าใจและพัฒนาการของนักเรียน รวมถึงระบุจุดเด่นและปัญหาที่ต้องปรับปรุง นักเรียนสามารถใช้แบบฝึกเพื่อทบทวนและพัฒนาตนเอง ทำให้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนานและเข้าใจบทเรียนมากขึ้น จึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีข้อสรุปหลักดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น ในระยะแรกของการทดลองใช้แบบฝึกในระดับต่าง ๆ เช่น แบบเดี่ยว (1:1) และแบบกลุ่มย่อย (1:10) ผลการทดสอบยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยต้องปรับปรุงในด้านต่าง ๆ เช่น ขนาดตัวอักษรและตารางการผันเสียงวรรณยุกต์ เพื่อเพิ่มความชัดเจน อย่างไรก็ตาม หลังจากการปรับปรุงแบบฝึกแล้ว ผลการทดสอบภาคสนามในกลุ่มที่มีจำนวนมากขึ้น (1:100) พบว่าผลการทดสอบสูงกว่าค่าร้อยละที่กำหนดและอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้

2. การประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการประเมินการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การอ่านสะกดคำ และการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา พบว่าโดยรวมมีค่าร้อยละสูง และอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยเฉพาะในด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และคล่องแคล่ว

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราในระดับดี ขณะที่หลังการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำเพิ่มขึ้นใน

ระดับดีเยี่ยม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 76.00 เป็น 86.50 ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

4. ความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยอื่น ๆ ที่เน้นความสำคัญของการฝึกทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบ โดยการฝึกฝนจากง่ายไปยาก การทบทวน และการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัยนี้ การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีการออกแบบอย่างเป็นระบบและปรับปรุงตามข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา กระตุ้นความสนใจ และพัฒนาทักษะด้านภาษาอย่างมีนัยสำคัญ แบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความชำนาญในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนและชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกฝนและการทบทวนความรู้ในลำดับที่เป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแบบฝึกเพิ่มเติมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แบบฝึกการอ่านออกเสียงประโยคและข้อความที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน การสะกดคำ และความเข้าใจภาษาอย่างเป็นระบบ รวมถึงช่วยเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อขยายผล เช่น แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเหมาะสำหรับนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีโครงสร้างภาษาไทยซับซ้อน โดยนวัตกรรมนี้จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจโครงสร้างภาษาไทย และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนในระยะยาว

บรรณานุกรม

ขวัญภา บุญนิธิ. (2564). การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบ

ฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).

<http://www.edu.nu.ac.th/th/info/stdresearch.php?page=5>

ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2560) วิพากษ์การใช้ภาษาไทย: รวมบทความจากคอลัมน์ปากกาชนนิก ลังเกตภาษา และจับตาภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

- ปิยฉัตร ศรีสุราช. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิง จังหวัดตราด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- พิชญชลิตา วงศ์สิริบรรณกุล. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม). <http://etheses.psru.ac.th/lib-irpsru/node/446>
- วรรณภรณ์ พระเมตตา. (2562). การวิจัยและพัฒนาการอ่านชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม). <https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M126988/Pramada%20Wannaporn.pdf>
- วรินทร์ โพนน้อย. (2562). การศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 20(1), 212-221. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/11856/9856>
- ศิริณี แพรทอง. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำในภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อ่านธรรมชาติ พาเขียนเพลิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1986>
- ศิวกานต์ ปทุมสุตติ. (2563). เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้ด้วยวิธีเดียว (พิมพ์ครั้งที่ 17). เพ็ชร์ออฟเสท.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. (2565). คู่มือการดำเนินงานพัฒนาการอ่านการเขียน เด็ก สพป. พะเยา เขต 2 วิธีใหม่ อ่านออกเขียนได้ ลายมือสวย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. <https://www.phayao2.go.th/?p=2537>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2565). คู่มือการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.